

[Wilhjelm]

Alt i alt er disse mangler ved lovforslaget en slags afspejling af den smålighed, den selvgothed og den skepsis over for fremmede, som selvfølgelig udtrykker en holdning, men desværre en holdning, der skaber helt unødige problemer for en tilpasning af indvandrene og af samfundet, dvs. for en gensidigt berigende tilpasningsproces.

Jeg vil også godt kritisere fremgangsmåden, der har været anvendt. For det første på grund af det hastværk, vi har talt om mange gange. Hvad skulle det til? Vi har i ringere grad, end det havde været rimeligt, kunnet lade indvandrerorganisationerne komme til orde i denne sag. Hvad skulle det hastværk til? Men også fordi det bevisligt har ført til en hel masse fejl og utilsigtede bestemmelser. Så sent som i dag er der rettet fejl, som ingen var opmærksom på førend i går, og det siger sig selv, at det ikke er de sidste fejl, vi har fundet. Men nu ved vi jo godt, hvordan det går: nu bliver dette vedtaget, og fra det øjeblik er der ikke den samme vilje til at erkende hullerne, til at erkende fejlene. Nu går der prestige i sagen, nu vil flertallet, der har skullet have dette så hurtigt igennem, til enhver tid sige: det vidste vi godt, der er ikke noget nyt i det, det var helt bevidst. Det bliver meget vanskeligt at få rettet de fejl, der givetvis er tilbage – selv om nogle af dem givetvis har været utilsigtede. Jeg synes, både udviklingen i mandags, da vi blev enige om, at der var fejl, og i dag, hvor vi har rettet endnu flere, har vist, at det ikke har været gennemtygget godt nok.

Jeg vil også kritisere den fremgangsmåde, der har været anvendt. Jeg synes, socialdemokratiet og de radikale har kludret og forkludret temmelig meget. Begge partier har været stivnakkede og har nægtet at sætte sig sammen og forhandle sig til rette om, hvad slutresultatet måtte blive, når deres egne foretrukne ideer ikke kunne komme igennem. Det har på afgørende områder ført til, at slutresultatet er blevet ringere, end der faktisk var politisk mulighed og flertal for, hvis de to partier havde satset på, ikke at lave det, SF eller VS ønsker, men i det mindste at ende så tæt som muligt på deres egne erklærede synspunkter. Det er simpelt hen dårligt politisk håndværk, og det kedeligste er, at det altså er til skade for indvandrergruppen.

Nu bliver det en betydelig mere kompliceret lov, end hvis vi havde enkle regler, der

gav retskrav på en lang række områder – mere end det, der nu er tilfældet. Nu vil der blive en hel masse hensyn, der skal gøres til genstand for domstolsprøvelse, og det er selvfølgelig straks mere usikkert. Men jeg mener, vi som rettesnor for disse domstolsafgørelser kan konkludere i dag, at der har været en næsten enstemmig holdning, der gik ud på, at formålet var at øge retsbeskyttelsen, at øge rettighederne, at forbedre retsstillingen for udlændinge her i landet. Det må for mig at se betyde, at domstolsafgørelserne i hvert fald ikke, selv om der indgår mange skøn med familieforhold osv. – fordi vi ikke har indført retskrav nok i denne lovgivning – må stille udlændinge ringere end de mest liberale afgørelser, der hidtil er truffet administrativt. Det synes jeg er en vigtig rettesnor. Jeg synes også, det er en vigtig rettesnor, at et stort flertal i folketinget for nylig har manifesteret, at man ikke ønskede Cagara udvist f.eks. Det må også sætte en eller anden bund for afgørelserne.

Til sidst vil jeg sige, at trods alle de kritikpunkter, jeg her har fremført, ender det med, at VS stemmer for lovforslaget. Vi vil holde øje med domstolspraksis. Vi stemmer for det på grund af det allerførste, jeg sagde: at der er væsentlige forbedringer med hensyn til retsstilling og retsbeskyttelse for udlændinge i denne lovgivning.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er ikke nemt at gøre andre partier tilpas. Nu kaldes de radikale for stivnakker – ellers beskyldes vi for ikke at have et fast standpunkt. Derfor skal vi nok helt opgive at gøre andre partier tilpas og så prøve at finde den løsning, som vi anser for saglig og rigtig. Det har vi gjort i dette tilfælde. Det tror jeg er en god leveregel for et parti.

Med hensyn til, om et menneske skal kunne smides ud af et land på en tilfældig og noget løs anklage, minder jeg om, hvad jeg sagde, da jeg var ordfører i 1977 på en mængde partiers vegne i en forespørgsel om mexicaneren Martinez. Jeg sagde, at det må være sådan, at et menneske, der har været i Danmark i en årrække, ikke uden videre kan smides ud, ikke uden efter lov og dom. Det har været vort standpunkt siden 1977. Jeg indrømmer, at det er stivnakket at blive ved